

వ్యమవ శరణిం మమ

అసలు రాంబాబు వుంటున్న ఇంటాయన శివశంకరంగారు బాగా ఆసీపరుడే. ఈ మాడంతసులమేడ కాక, వాళ్ళకి బాపట్ల దగ్గరో ఎక్కడో ఏడు చింతలపాలెం గావును, అక్కడ పాలాలు కూడా వున్నాయట. అయితేనేం అయన పట్నంలోనే సీరపడి తెలుగు టీచరుగా రిటైరయి మేడకట్టించాడు.

పెళ్ళికొవలసినపిల ఆయనకి పాపం ఒక్కగాను ఒక్కతే. పేరు రాణి. గారాలుకూచి. ఈ విడగాక యింకా ఆడా మగా అన్ని నైజాలోనూ గుమారు అరడజను మంది. చిట్టచివరకి ఒక ఏడు పూడి. వాడి స్నానం ఎప్పుడు పంతులుగారి భుజంమీదే. ఓహోహో గృహలక్ష్మి రుక్మిణమ్మగారు ఆయనకంటే మహావుంటే యింకో జానెడు పొడుగుంటుండేమో. ఆయన మాతృదేవత యింకా అవతారం చాలించకపోవటంచేత "ఎటొచ్చి యింకా సలభెనవిమడ శ్లోకదండి నాకు..." అనుకుంటాడు పంతులుగారు.

ధర్మం యమగా అమలు జరిపించే యమ ధర్మపీఠం నుంచి వారం వారం మారంటు మీద వారంటు జారీ అవుతున్నా మసలావిడ ససేమిరా అని ప్రమాణం కావటంలేదు— ఇది ఆ సంసారపు సుఖీ ప్రసమాచారం— 'పిలకి యింకా యిరవే దాటలేదుగా' అని ఆయనకింకా కాస్త ధైర్యం. "పిలకి యీ యేదాది పెళ్ళిచేయాలంటే కనీసం నాలుగు వేలయినా కావాలా! యీ నాలుగు వేలూ పెట్టితే ఇంటిపెన యింకో రెండు గదులు వేసుకోవచ్చు కదా!" అని ఆయన యిప్పటికి ఆరేళ్ళనుంచి అనుకుంటూ, ఆరు రెళ్ళు పన్నెండు గదులు కట్టించేశాడు మేడమీద.

ఈ ఏడాదికి కూడా అట్లాగే వాయిదా వెయ్యటంతో మాడో అంతస్తులో ఒక గది, ఆ గదిలో రాంబాబు వెలిశారు.

* * *

కానీ ఖర్చులేకుండా ఏ గండభేరండం మైనా వచ్చి పిలను ఎత్తుకుపోతుండేమో ఒక్కో గ్రహం వదిలిపోతుందని ఆ కుభ ముహూర్తంకోసం ఎదురుమానున్నాడు శంకరంగారు. ఇప్పటికి చాలామంది జ్యోతి ష్యులను పిలిపించాడు. కానీ ముహూర్తం మాత్రం తేలటంలేదు. మొన్నీ మ్యూసే ఒక

జ్యోతిష్యుడు వచ్చాడు. "మిమల్ని ఒక గ్రహం ఓడిస్తోందండీ" అని చెప్పాడు.

"ఏడిసినట్టే వుంది. ఆ సంగతి మీరే చెప్పాలా! నాకు తెలియదు! ఆసలది ఎప్పుడు విరగడవుతుందో నెలవెయ్యండి" అన్నారు పంతులుగారు వినుకుంటూ.

ఆయన యింకా కాస్త తీవ్రంగా ఆలోచించి ఆ గ్రహం మిమల్ని వదిలే నూచనలు లేవండీ. అదీకాక యీ సంవత్సరం మీకు మరో కొత్త గ్రహంకూడా పట్టవచ్చు" అని కుభవార చెవినవేసి జారుకున్నాడు జ్యోతి ష్యుడు.

దీనికి తోడు ఆయనకారాత్రి బ్రహ్మాండ మైన కలకూడా వచ్చింది. ఓపేద జేగ కోడిపిలను ఎగరేసుకుపోయింది. ఇన్నాళ్ళ నుంచి యింట్లో నానా చాటుచేస్తున్న

నందూరి పార్వసారథి

కోడిపిల విరగడయినందుకు పంతులుగారు బ్రహ్మాండబాష్పాలు కార్చబోతుండగా ఆకాశంమీంచి ఆకోడి వూడిపడింది. శంకరంగారు చి చారం తో కుప్పకూలి పోయారు మంచంమీద నుంచి.

"ఓ! పీడ కల" అనుకున్నాడు కళ్ళు నలుపుకుంటూ.

* * *

శంకరంగారు, ఒకచేత్తో ఊరకుక్కమేడ కక్కటిన గొలునూ, రెండో చేత్తో ఒక పాత గొడుగు కర్రా వుచ్చుకుని ప్రతిరోజూ సాయంకాలంపి కారుకి వెళ్ళాడు, దార్చిపక్కన ఎక్కడైనా ఉచితంగా వరులు దొరుకుతారేమోనని. పొట్టిగా నూలంగావుండే ఆయన కాయాన్ని ఆ పూరకుక్క లాక్కెళ్ళుతూ వుంటుంది ముందు. బట్టతలమీద హోటూ, పొంటులో పద్దుటకచేసి ఒక కోటూ వేసు కుని రాచరీవి వుట్టిపజేలా నడిచేవాడు. ఆయన యింటిపేరు "యమ్". అసలు ఇంటిపేరు ఎవరికీ తెలియకాని "మీసాల" అనిమాత్రం ఆ వీధిలో చాలామంది కుర్రాళ్ళ సమ్యకం. ఆయన నెరసిన గుబురు మీసాల ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, అవి అవసరానుకూ లంగా పైకి కిందికి పోతూవుంటాయి. వైగా

ఆయన నవ్వుతున్నప్పుడు ఆయన కొత్తగా యీమధ్యనే కట్టించుకున్న బంగారపు పళ్ళు రెండిటికి పనిసిటి ఇచ్చే పద్మలిలో కఠిరింటే బడివుంటాయి అవి. అలా తిరిగి తిరిగి నీకటి పడేవళ్ళకు కొంపకు చేరుకునేవాడు. దుర దృష్టదేవత ఆయన మొహాన బోర్డు కట్టు కూర్చుంటే ఎలా దొరుకుతారు వరులు వుచితంగా?

ఇంటికి రాగానే ముసలావిడ ఎదురుగా వచ్చి శాపనారాలతో దివ్వి తీసేది. "నేను బలికివుండగా నువు దానికి పెళ్ళి చేయ్యవురా! నువ్వెందుకు చేస్తావ్! నువు నా చావుకోసం ఎదురుమానున్నా వాయెను. నువు బాగు పడవులే, నాకు తెలుసుగా! దాని ఉసురు కట్టుకుపోతావ్! గదిమీద గది ఏడు అంత సులు కట్టి నే పోయేటప్పుడేం కట్టుకుపోవు. నిజేపంగా పెళ్ళి కావాల్సిన పిల, అందు లోనూ పెడపిల బంగారపుబొమ్మను పెట్టు కుని, దాని పెళ్ళి చెయ్యటానికి నాలుగువేలు ఖర్చు పెట్టే యింతలోనే వికారివాడివయి పోతావా? నీకిదేం మాయరోగంరా... నా కడుపున చెడెట్టువురా. ఇంతకీ దాని ఖర్చు దాని మొహాన అలా రాసిపెట్టాడు మాయవారి దేవుడు..." ఇవా దానికి అంతువుండదు.

"అబ్బబ్బ. ఛనున్నా ప్రతిరోజూ ముందు నీ పోరు పడలేక. ఇవా రోజూ యిలాగే నణుగుడు ప్రారంభి నే నీకంటే ముందు నేనే ఛనాను. ఏ! ఇంతలావు మేడకట్టించా నంటే నేను కట్టుకుపోదామనా! ప్రతి వాళ్ళూ యిలు యిలు అని యింటిమీదపడి విడుసున్నారు. ఏమీటో వాళ్ళ తాతల ములెలు పెట్టి కట్టిస్తున్నటు. నా యివం. ఇంకా ఏడు అంతస్తులు కట్టిస్తా. మీరెవరు మధ్య అడగటానికి. అయినా ఎంత కూడ జెట్టినా వాళ్ళ కోసమేగా. వేలకువేలు పోసి ఆడపిలల పెళ్ళిళ్ళు చేసే యిహా మగపిలల నోకో మట్టే... అయినా దానికేం పూరికే చెప్పించటం లేదు చదువు". యీ చివరి ముక్క కాస్త నెమ్మదిగా గొణుక్కుంటూ ఆన్నాడు.

అసలు పిలను ఆయన యింతవరకూ చదివినూనే వుండటానికి, ఆమె ఎప్పుడూ విదో ఘోరంలోనే వుండటానికి దెవక ఒక బ్రహ్మాండమైన చిదంబర రహస్యం వుంది. అది ఆరేళ్ళ క్రితమే, ముసలావిడికి తెలికుండా దంపతులిద్దరూ రహస్యంగా వేసిన చర్యకం.

రోజంతా శుభ్రముగా నుండుటకు

ఆకర్షణీయమైన సువాసన, బహు మత్తని పొడి-మరే బాయ్లెట్ పొడరులోనూ లేనట్టి-చమట దుర్గంధమును, దర్మవ్యాధులను గలిగించు శ్రీములను నిర్మూలించే లోకప్రసిద్ధయిన జి.11* ఏటివి గలిగియున్నట్లు టికె గోడ్రెక్ బాయ్లెట్ పొడరు ఎక్కువ అరిదేమీ లేదు.

ఆకర్షణీయమైన నింకడైన శీఘ్ర విముక్తి గలిగించి చమటవల్ల దర్మము రేగుటను పోగొట్టును. ఇది చకిరిబిడలకు వరప్రసాదము!

టాయ్లెట్ పొడరు

దుర్గంధమును పోగొట్టును
సురక్షితమైనది • సువాసన గలది • శమవకరమైనది

నింపూర్ణ రక్షణకు నింధాలోత స్నానముచేసిన పిదప వాడండి.

(* పేటింట్ హెగ్లాడ్లరోపెస్ యు. ఎస్ ఏ)

గోడ్రెజ్ శ్రేష్ఠమైన నబ్బులను
అతర బాయిలెట్లను తయారుచేయును.

* త్వమేవ శరణం మమ *

హైస్కూల్లో చదివి నే వీ క్రూరాడో ఆమెని యిట్టే ప్రేమించేసి, రాక్షస వివాహమా, గాంధర్వ వివాహమా చేసుకోవచ్చు. ఈ కలికాలంలో, అందులోనూ యిలాంటి పట్నాల్లో అది అసాధ్యంకాదని ఆయనకు తెలుసు. అందుకే అంత దూరదృష్టితో ముంజే జాగ్రత్తపడ్డాడు శంకరంగారు. కలికాలపు పరమచహస్యాన్ని అంత చక్కగా వుపయోగించుకోగలిగా డాయన.

అయితే విదోఘారండాకా వచ్చినా పిల ఒక్క 'వైప్' అయినా ముందుకు వెయ్యకపోవటం చూసేసరికి పంతులుగారు కంగారు పడ్డాడు. అంత బ్రహ్మాండమైన పథకం యిలా నీళ్ళుకారిపోవటం ఆయనకి చాలా నిస్పృహ లిగించింది. మళ్ళీ యింకో పథకం తయారుచేశాడు. అమ్మాయి చక్కనిదే అయినా కొంచెం పిచ్చిది. అమాయకపుది. వెగా పందొమ్మిదేళ్ళ పిల్లలా కన్పించదు. కాబట్టి ఫర్వాలేదు. కాని అమ్మాయి యిప్పుడు కొంపతీసి విదోఘారం ప్యాసయిందంటే యస్. యస్. యల్. సి. నాలుగేళ్ళ కంటే ఎక్కువ చాన్సు వుండదు. ఆ తర్వాతయినా యింట్లో కూర్చోవాల్సిందే. ఈలోగా ఆలోచనా ఎవరయినా గంధర్వుడు యామె ప్రేమపాశాల్లో చిక్కకుంటాడో లేదో నమ్మకమేమిటి! ఇంత దూరం ఆలోచించి శంకరంగారు అమ్మాయిని విదోఘారం ప్యాసుకాకుండా చెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

మొదటి రెండేళ్ళూ అమ్మాయి నాన్నగారి చేయూతలేకుండానే స్వయంగానే పరీక్ష తప్పగలిగింది. శంకరంగారి హయాంలో తర్వాత రెండేళ్ళూడా తన పలుకుబడిని కరగించి ఆ క్రాసు డాటి పోకుండా చూశాడు. ఈ యేడాది ఆయనిహరితైరయిపోయాడు. ఈ యేడాది ఆయనకి క్రాస్ ఆందోళనగా వుంది. ఆ పిల్ల విదోఘారంలో తనసీటు రిజర్వ్ చేసుకొని సిరనివాసం ఏర్పరచుకొంది. కాని ప్రయోజనం మాత్రం పలకడంలా. వెగా అనవసరంగా జీతంకట్టడంకూడా వృథాఅవుతోందే అని పంతులుగారికి బెంగపట్టుకుంది. శనిదేవత ఆమెలో పరకాయప్రవేశంచేసే, ఆవిడ మాత్రం ఏం చేస్తుంది పాపం. ఆ శని ఈయటిగోవదిలిపోతుండేమోనని అందరికీ ఆశ.

అసలు నిశ్చేపంగా మూడో అంతసులో రాంబాబును పెట్టుకుని యింకా వున్నట్టుం చడం దేసికని మీకు సందేహం రావచ్చు. రాంబాబు గదిలో వెలిసిన మర్నాడే మూడో అంతసులోకి, గాలం విసిరిచూశాడు శంకరం

గారు. కాని కనీసం నాలుగువేల కట్నముయినా గాలానికి కట్టకపోతే అంతలావు చేప పడుతుందా వట్టిగా గాలానికి. పాపం ఆయన ఎన్నిసార్లు గాలాన్ని లాగిచూసినా వట్టిదే బయటికొచ్చింది. అందుకని అది తన అంతసుకి అతీతమైనదనే నిశ్చయానికి వచ్చేసాడాయన.

* * *

వాగి వాగి నోరువాచి మత్స్యదేవతగారు, యిహ తను అవతారం చాలించటం అత్యవసరంగా పరిణమించింది తెలుసుకొని, రాత్రికిరాత్రి, అజ్ఞాతన్యాయసానంనుంచి వచ్చిన కడసారివారంటువుచ్చుకొని, మూటా ముల్లె నల్లెసి అల్లెంటుగా వెళ్ళిపోయింది. (తేకపోతే యనుభూత్యారావుగారే స్వయంగా దున్నపోతువాహనంమీదసపరివారంగావచ్చి ఆవిడని బలాత్కారంగా తోడ్కొని వెళ్ళారో) ఆమె భౌతికదేహాన్ని శ్మశానం వరకు సాగనంపారు పంతులుగారు. సగం పీడ విరగడయిందనుకొన్నాడు. ఇహ తీరు బడిగా దంపతులిద్దరూ కూర్చుని ఆలోచించుకోవచ్చు.

రాణికి ఇంట్లోవున్నంతసేపూ బీభిషేపు కిటికీలోనే నివాసం. రోజూ ఉదయం, సాయంకాలం ఓ అపరకృష్ణుడు ఆదారివంటే పోవటం నేర్చుకున్నాడు పోతూపోతూ గాట్టిగా నాలుగయిదు చూపులతూపులు గురిగా కిటికీలోకి విసిరి మరీ పోయేవాడు. అవి వెళ్ళి సరాసరి ఆ అమ్మాయి హృదయఫలకంపై నాటుకునే విగాఢంగా, ఇది చూస్తున్న వాళ్ళస్మృతునిముసినపువ్వుల నపువ్వుకునేది తనలో.

“ఆ అబ్బాయి ఎందుకమ్మారోజూ యిట్టే వెళ్ళాడు?... వెగా నా వంక అదేమిటి అట్లా చూస్తాడు.. అసహ్యంగా” అనేది రాణి. “నా పిచ్చితల్లి” అని ముసిముసి నపువ్వుకుంటూ ప్రేమగా మెటికలు విరుచుకునేది మనస్సులో రుక్మిణమ్మగారు.

“ఎవరే అబ్బాయి?” తల్లి మళ్ళీ అడిగేది. “మా క్రాసబ్బాయి. రోజూ క్రాసులోకూడా అట్లాగే చూస్తాడు నా వంక... అమ్మాయి... ఆ అబ్బాయి ముక్కు అట్లావుంటుండేమే... ఛీ... బావుండదు” అనేది రాణి.

“ఆ.. నీకు మరీ బడాయే... ఏం అబ్బాయి ముక్కుకేమీ. చక్కగా సంపెంకపువ్వులా వుంటే. కుక్రాడుమాత్రమేం; క్రాస్ నలుపన్ను మాటేగాని” ప్రాత్యసించేది, తల్లి.

రోజూ ఆరాజా, యీ రాణి నివసించే కిటికీదగ్గర కాసేపు మకాంపేసి, కాంక్షాబిక్షుణాలు కిటికీలోంచి ప్రసరింపచేసి చక్కా పోయేవాడు. క్రమంగా ఆ అమ్మాయికి ఆ

1

2

3

వీ రెవరో గుర్తు పట్టగలరా?

ముస్లిములయిచ్చే శక్తితం ఇద్దరు ఆంధ్ర ప్రముఖులు, యాభైవేల శక్తితం ఒక ఆంధ్రప్రముడు ఈవిధంగా ఉండేవారు. వీరెవరో గుర్తు పట్టగలరేమో ప్రయత్నించి చూడండి!

(సమాధానాలు 64 వ పేజీలో)

చూపులభావ పరిచయం అయింది. నెమ్మదిగా కిటికీలోంచి బయటికి, బయటనుంచి కిటికీలోకి ప్రేమ లేఖలు ప్రవహించటం మొదలెట్టాయి. వారిరువురి హృదయపాతి కల్లోనూ ప్రేమ పాకం ముదరటం మొదలెట్టింది. “నునిద్ర పూదయాలకుమ్యు యియనుప కడ్డీలు అడ్డమాయెనుగా” అని విలాప గీతాలు పాడుకున్నార విధాయకంగా. తర్వాత యిహ వాళ్ల విరహాగ్నికి యిసుప కడ్డీలు విరిగి కరిగిపోయాయి.

* * *

వ్యవహారం క్రింది అంతస్తులో యింత రుంఠూమారుతంగా సాగిపోతుంటే రాంబాబు యింకా మూడో అంతస్తులో డైవ్ నంబర్ వన్ అంటూ కూర్చున్నాడు. రాణీ తమ్ముళ్ళనీ, చెల్లెళ్ళనీ మంచి చేసుకుంటున్నాడు బేసలూ, రబ్బరు ముక్కలూ, తిగరాలు యిస్తూ. తనకున్న ఆస్తిని, కట్టుపిశాచిని, సంఘాన్నీ తిట్టుకుంటున్నాడు.

ఈ రాజా రాణీ ప్రణయవ్యవహారం ఆనోటా ఆనోటా పడి ఆపేట అంతా పాక్కింది. (పాక్కిందిమిటికి శంకరం గారే పాక్కింపచేశారు ఆప్టే మాట్లాడితే). వీరి ప్రేమాయణమే పురాణం అయింది ఆ చుట్టు పక్కల వాళ్ళకి. కాని పాపం రాంబాబు రేడియోమాత్రం ‘రిసీవ్’ చేసుకోలేదు యీ పురాణాన్ని. సమయంకోసం నిరీక్షిస్తూ తెర

వెనుక పొంచివున్నాడు శంకరం పంతులు గారు.

రాజా, రాణీ, ఆనందనిచికలో, ప్రేమ డోలికలో వూగుతూ వుండగా ఒకరోజు పుయ్యాలతాడు ఫుట్టుకున తెగింది రసా భాసగా. ఆ పిలకి నెల తప్పిన మర్నాడు శంకరం గారు మూడోకన్ను (జ్ఞాననేత్రం) తెరిచారు. ఆ రోజు మసక సంచెలో, సందు మలుపులో హీరోని చూక్కాకాలరు పట్టుకుని నిలవేశాడు పంతులుగారు. ఆ తర్వాత, యింటికి లాక్కొచ్చి “మా అమ్మాయిబతుకు నట్టేట్లో కలుపుతావు ప్రూ ఫుండకోర్ రాఫెల్. పద! మీ తల్లి దండ్రుల దగ్గరకి... యింకా మర్యాదస్తులకోసం అనుకున్నావా... మలేమనుకున్నావ్. నీ పరువుని హుస్సేకో సాగర్ లో కలుపుతాను పద ‘స్వాండ్రిలో’ యిప్పుడు మా అమ్మాయిని నువు వెళ్ళి చేసుకోకపోతే దాని బ్రతుకేంకాను...” అని నిలదీసి సంభాయిషీ అడిగాడు. పెళ్ళికొడుగు అమాంతం నిలుపు నా బోర్ల పక్కలుగా పడాడు, సాష్టాంగం ఆయన పాదాలమీద. “త్వవేవ శరణం మమ.. అన్యథా శరణం నానీ. పాహి మాం... రక్షమాం...” అని పాదాలు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. హత్యోన్మి అని దీవించాడు మామగారు. “ఇంతకంటే నాజన్మ కేమికొవాలి మామగారూ! నన్ను రక్షించారు. మీమేలు జన్మలో మరచి

పోలేను. ఆ వెధవ అనాధశరణాలయం బారి నుంచి తప్పించారు నన్ను. మహనారం తీరుబడిగా పెట్టుకోవచ్చును. ముందు ఆ నరకంనుంచి ఆపేటే బేడా అయినా తెచ్చుకుంటాను యివాళ్ళే” అని ఆనందబాష్పాలు కార్పాడు అలుడు గారు.

“హే భగవాన్! క గుణా మయా! యింట్లోవుండే గ్రహాన్ని ఒదిలించుకుంటా మనుకుంటే యింకో దశమ గ్రహాన్ని తగిలించావా పరమాత్మా” అంటూ వాపోయారు శంకరం గారు. అతగాడి ఆనంద బాష్పాలూ, యాయన గారి విషాదబాష్పాలూ, డైవ్ నెంబర్ టూ గురించిన ఆలోచనలు ఆపుతేసి మూడో అంతస్తులోంచి యిదంతా చూస్తున్న, నికృష్టభగ్ను ప్రేమికుడి ఆశ్రువులూ కలిసి కాలవలు కట్టాయి— ★

అ సా ద ర ని చి కి త్త
 ఆళం దంబకొన్న కుపు రోగులకు అత వాణం
 అసాదరణదిక్కు ఆళం రేకెత్తించను. మొండి వచ్చు
 వ్యాధులకు కూడా దిక్కు చేయించును.
 వెంటనే నంబో తీసికోండి:
అగోక్ స్క్విన్ క్లినిక్
 1/200, టంక సా లో వీ డి,
 (రాముని గుడిదగ్గర) మద్రాసు-1.
 శని ఆదివారాల్లో మాత్రం పనిచేయను